

DAGEXCURSIE FLEVOPOLDERS OP ZATERDAG 8 FEBRUARI 1975.

De zon deed haar eerste serieuze aanval op de nevelsluiers boven het land toen we, ter hoogte van het Naarderbos, waren uitgestapt om te kijken naar het daar reeds aanwezige vogelleven; Scholeksters, Bonte en Zwarte kraaien, Roeken en Kauwtjes, diverse soorten meeuwen en wat Veldleeuweriken struinden er rond en een vluchtje Smienten kwam over. Op het water dreef een vijftal Grote zaagbekken, die zich aan onze al te belangstellende blikken onttrokken door zo nu en dan onder te duiken.

Toen we de brug bij Muiderberg over waren en de Gooimeerdijk afreden, had de zonnewarmte de natte nevels verdreven; de gehele dag zou zij onze stralende begeleidster blijven, zodat het wel leek alsof zij zelf plezier had over die enthousiaste groep vogelaars daar in dat vlakke land. Langs de dijk werd enige malen halt gehouden voor diverse eendachtigen zoals Kuif- en Tafeleenden, Grote zagers, Brilduikers en een Middelste zaagbek (vr.); in de polder werden o.a. een Blauwe kiekendief (mn.), een aantal Torenvalken en een troepje Bergeenden waargenomen.

Even voorbij de afslag Gooiseweg richtten onze blikken en kijkers zich op het daar in de polder gelegen ganzenreservaat, grote plassen, omzoomd met riet en stoppeland en bezaaid met vogels; een 450 Kolganzen, waakzaam en onrustig, er werd heen en weer en af en aan gevlogen; twee Brandganzen streken neer achter een rietkraag; ook werd een grote Smientenwolk gezien, een prachtig geheel van opblikkerende witte vleugelspiegels in het zonlicht. Over het meer aan de andere kant van de dijk vlogen enkele Nonnetjes.

Vervolgens reden we terug, sloegen de Gooiseweg in en herdoopten die onmiddellijk tot Klapsterweg, toen we twee van deze vogels goed te zien kregen in de jonge boompjes aan de wegkant; voor beide werd natuurlijk wel even gestopt! Ook zaten hier nogal wat Torenvalken en vloegen er wat Blauwe kiekendieven boven de ruigten aan weerszijden van de zojuist van zijn nieuwe naam voorziene weg, die we vervolgens afreden. We wipten de Knardijk over, Oostelijk Flevoland in; in de schaduw van de machtige dijk reden we in noordwestelijke richting, reeds likkebaardend bij het zien van de naamaanduidingen van de wegen, zoals Pijlstaartweg en Vogelweg.

Deze bordjes kregen gelijk. Spoedig stonden we langs de weg, kijkend naar een Blauwe kiekendief-man, terwijl dat deel van de groep, dat daardoor nog niet volledig was afgeleid, ook nog een biddende Ruigpootbuiserd opmerkte; door enkele leden van de groep werd ook een zwerm Fraters, misschien een 150 exemplaren ontdekt, vliegend even achter onze Ruigpoot, die inmiddels op een paaltje had plaatsgenomen.

Een stukje verder stonden enkele Duitse vogelaars het veld in te turen, reden om de auto's onmiddellijk in de wegkant op te stellen. Heeft u wel eens ruim 600 Fraters door elkaar horen praten? En dan niet in een Limburgse kloostertuin maar in de vrije natuur, in de vorm van kleine, bruine vink-achtigen, die niet erg schuw zijn en van gezelligheid houden. De meeste zaten verborgen in de rietruigte, andere zaten in jonge sprietige boompjes, die daardoor een bijna bebladerd aanzien kregen. En maar kwetteren onder elkaar!

Op de nadering van een Ruigpootbuiserd vloog al wat Frater heette naar de andere kant van de weg en zette zich daar op aardkluiten op de grond en in bomen zodat we ze nog eens rustig konden bekijken en beluisteren en onze Ruigpoot bijna vergaten; deze had zich de bekende zegswijze: „een onhandige haas in de hand is beter dan 600 Fraters in de lucht” bijtijds

herinnerd, en was al onderweg naar een volgend jachtveld. Het feit, dat we daar ook nog een mn. en een vr. Blauwe kiekendief aantroffen kon ons echter niet doen vergeten, dat we vandaar troepen ganzen hadden gezien, die blijkbaar ergens daalden. Met enige moeite maakten we ons van die prachtige plek los en reden door tot even voor het punt waar de Knarweg een hoek maakt met de Meerkoetenweg; en vanaf die plaats hadden we uitzicht op een bewegende horizon van grazende Kolganzen, die de lucht vulden met gakkend ganzengeluid.... De massaal fouragerende groep vogels bood een onvergetelijke aanblik; volgens onze excursieleider en ganzenkenner, de heer Ploeger, waren hier zo'n 37.000 Kolganzen aanwezig, nog afgezien van een tachtig Brandganzen, die hier en daar de lichte kop opstaken. En of je dit nu ziet als meer geroutineerd vogelaar, die al wel iets gewend is, of als beginner, zoiets blijft iets om een flinke tijd bij stil te staan! Wat we dan ook deden.

Toen iedereen in meer dan een betekenis uitgeteld begon te raken, begaven we ons naar een restaurant in Lelystadhaven. Daar aanmerkelijk aangesterkt begaven we ons Knardijkwaarts alwaar we een groepje Grauwe ganzen en een kleine zwerm Goudplevieren signaleerden; wat verderop werd voorgesteld, onze groep te splitsen in sub-groepen, waarmee werd aangesloten bij een gewaardeerde VWG-traditie. De eerste groep toog huiswaarts en de tweede hield een op-de-plaats-rustpauze in de auto, de derde groep reed de Knardijk verder af, daarbij voorrang verlenend aan een tegemoetkomende Ruigpootbuizerd - de derde die dag! - en aan twee Blauwe kiekendieven-dames. Ook hield deze groep het oog op de uit hun fourageergebieden naar hun rustplaatsen in Zuidelijk Flevoland vliegende Kolganzen, die in brede linies overkwamen; daarbij werden ook ganzentropen gezien, bestaande uit Kolganzen en enkele Riet- en Brandganzen, die juist in tegenovergestelde richting vlogen.

De overige excursiegenoten hadden zich verenigd in subgroep vier, de schuilhutgroep; twee leden daarvan hadden zich in hun lieslaarzen laten zakken, de anderen hadden gewone laarzen en gezamenlijk schuifelden ze over het op verschillende plaatsen door water of modder onzichtbare en hier en daar door ijs spekgladde plankier in de richting van de schuilhut. Een deel van deze groep keerde voortijdig terug; omdraaien op zulk glad hout lijkt mij een kunst op zichzelf - en een zestal dapperen, die de hut bereikten, kwamen na enige tijd teruggegleden, zonder overigens vanuit de hut grootse waarnemingen te hebben gedaan.

Na de hereniging stapten we in de auto's, reden de Knar af en de Oostvaardersdiepdijk op, draaiden even de parkeerpier voorbij Lelystadhaven op; vanwaar we een prachtig gezicht hadden op een groepje Grote zagers, Krakeenden en Brilduikers, dat daar in het water te dobberen lag. Na een en ander uitvoerig te hebben bekeken zetten we koers in de richting van Muiderberg, onze blik, voorzover het verkeer dat toeliet, gericht op het water, rechts, en de polder, links; zodoende zagen we nog een paar Krakeenden en ook de Klapekster, boven in een struik dichtbij het gemaal de Blocq van Kuffeler, ontging ons niet.

Bij Pampushaven werd even gestopt om de diverse eendesoorten daar te bespieden en we keken een groepje van ongeveer veertig Goudplevieren na, voordat we huiswaarts togen. En zo loopt met dit verslag een prachtige vogeldag ten einde; doch ik wil dit stukje niet afsluiten zonder dank uit te spreken aan onze excursieleden-chauffeurs, die zulk voortreffelijk rijwerk verrichtten en in het bijzonder aan het adres van onze excursieleider, de heer Ploeger, die op de hem kenmerkende, sympathieke en deskundige wijze, een groep enthousiaste vogelaars een dag lang begeleidde!